

ዳኞች፡- ሐጎስ ወልዱ

አልማው ወሌ

ዓለ. መሐመድ

ነጋ ዱፍሳ

አዳነ ንጉሴ

አመልካች፡- የኢትዮጵያ መንገዶች ባለሥልጣን አልቀረበም

ተጠሪ፡- አቶ ቱሌ አብዶ በሌለበት

መዝገቡን መርምረን የሚከተለውን ፍርድ ሰጥተናል፡፡

ፍ ር ድ

የአሁኑ ተጠሪ ለሥር የሐረሪ ሕዝብ ክልላዊ መንግስት ከፍተኛ ፍ/ቤት በአሁኑ የሰበር አመልካች / በሥር 1ኛ ተከሣሽ / እና በሥር 2ኛ ተከሣሽ በነበረው ሁኔታ ሁንዴ የመንገድና የድልድይ ሥራ ድርጅት ላይ ያቀረቡት ክስ ፍሬ ቃሉ 1ኛ እና 2ኛ ተከሣሽ በመካከላቸው ባደረጉት የመንገድ ሥራ ውል 2ኛ ተከሣሽ ዳከር በሚባል አካባቢ የሚገኘውንና በገማች ኮሚቴ ተገምቶ ግምት 166,115 የሆነውን የከሣሽ መጋዘን እንዲፈርስ በሰኔ ወር 2000 ዓ/ም ምልክት በማድረግ ግምቱ ሳይከፈል መጋዘኑን በታህሣሥ ወር 2001 ዓ/ም ያፈረሰ ከመሆኑም ሌላ ብር 20,000 የሚያወጣ አንድ ቤት እና ብር 15,000 የሚያወጡ ዛፎች ግምት ብር 15,000 ፣ የአንድ ክፍል ቤት ግምት 20,000 እና መጋዘኑ እንዲፈርስ ምልክት ከተደረገበት ቀን ጀምሮ ለ17 ወራት ገቢ የተቋረጠ ስለሆነ በቀን ብር 350 ሂሳብ 178,500 ሆኖ በድምር ብር 379,615 ተከሣሾች በአንድነትና በነጠላ እንዲከፍሉ ይወሰንልኝ የሚል ነው፡፡

የሥር 1ኛ ተከሣሽ የነበረው የአሁኑ አመልካችም በሰጠው መልስ በገማች ኮሚቴ ግምት መሠረት ንብረቱ እንዲነሣ መደረጉን በማመን ከመንገድ ክልል ውጪ ላሉት የከሣሽ ንብረቶች ግን ካህ የመክፈል ግዴታ የለብኝም ፣ በገንዘብ ልክ ተመልክቶ የሚከፈል ካህ ዘግይቶ በመክፈል ምክንያት ለደረሰ ጉዳት መክፈል ያለበት ህጋዊ ወለድ እንጂ የተቋረጠ ጥቅም አይደለም፣ መጋዘኑ እንዲፈርስ ምልክት ቢደረግም ከሣሽ በመጋዘኑ እንዳይጠቀሙ ስለመከፈላቸው አላስረዱም፣ የዕለት ገቢን በሚመለከት ከሣሽ የመንግስት ግብር የተከፈለበትን ደረሰኝ አያይዘው አልቀረቡም፣ ቤቱ ላይ ደረሰ ለተባለውም ጉዳት መጠየቅ የሚችሉት የጥገና ወጪውን እንጂ የአዲስ ቤት መሥሪያ ግምት አይደለም በማለት ተከራክሯል፡፡

የሥር 2ኛ ተከሣሽ በበኩሉ ባቀረበው መልስ ከሣሽ የካህ ጥያቄአቸውን ህጉ በሚፈቅደው መሠረት 1ኛ ተከሣሽን ከሚጠይቁ በስተቀር 2ኛ ተከሣሽን ሊጠይቁ አይገባም በማለት ተከራክሯል፡፡

የግራ ቀኙን ክርክር የመረመረው የሥር ከፍተኛ ፍ/ቤትም በሰጠው ፍርድ 1ኛ ተከሣሽ በገማች ኮሚቴ ተገምቶ የቀረበውን የመጋዘን ዋጋ ብር 166,115 እና የመጋዘኑ የዕለት ገቢን በሚመለከት የከሣሽ ምስክሮችን ክሰማ በኋላ መጋዘኑ ከፈረሰበት ከታህሣሥ 2001 ጀምሮ የ17 ወራት ብር 178,500 ፣ እንዲሁም በተጨማሪ ክስ ከተጀመረበት እስከ ግንቦት 2002 ያለውን የ7 ወር ብር 73,500 ተጨምሮ በድምሩ ብር 418,115 1ኛ ተከሣሽ ለከሣሽ እንዲከፍል ወስኗል። 2ኛ ተከሣሽ ግን የንብረት ካሣን በሚመለከት ሀላፊነት ባይኖረውም በሌሎች የካሣ ዓይነቶች ሀላፊነት የለብኝም ለማለት የማይችል መሆኑን በውሳኔው አስፍሯል።

ጉዳዩን የአሁኑ የሰበር አመልካች በይግባኝ ለሥር ክልሉ ጠ/ፍ/ቤት ይግባኝ ሰሚ ችሎት ያቀረበ ሲሆን ይግባኝ ሰሚው ፍ/ቤትም የመጋዘኑን የዕለት ገቢ በፍ/ህ/ቁ 2102 መሠረት በርትዕ ብር 75 በመወሰን የ24 ወራት ብር 54,000 ይግባኝ ባይ ለመልስ ሰጪው እንዲከፍል አሻሽሎ በመወሰን በሌሎች ነጥቦች ላይ ግን የሥር ከፍተኛ ፍ/ቤት ውሳኔን አጽንቷል።

በሥር ፍ/ቤቶች ውሳኔ ላይ መሠረታዊ የሆነ የህግ ስህተት ተፈጽሟል በማለት አመልካች አቤቱታውን ለዚህ ችሎት ያቀረበ ሲሆን በዋናነት የጠቀሳቸው የቅሬታ ነጥቦችም የመጋዘኑ ባለቤት ስለመሆናቸው ተጠሪው የባለቤትነት ማረጋገጫ ወረቀት አላቀረቡም። የገማች ኮሚቴ ለመጋዘኑ ካቀረበው የግምት ውጤት ብር 166,155 በተጨማሪ በቀን በብር 75 ሂሳብ የ24 ወራት የተቋረጠ ገቢን ብር 54,000 አመልካች ለተጠሪ ሊከፍል ይገባል ተብሎ የተወሰነው ህግና ማስረጃን መሠረት ያላደረገ ነው የሚሉ ናቸው።

ለተጠሪው መጥሪያ ተልኮላቸው ለመቀበል ፈቃደኛ አለመሆናቸውን አመልካች ለዚህ ችሎት በ28/8/2003 ዓ.ም በተጻፈ አቤቱታ ከመግለጹም በላይ ተጠሪው የሚኖሩበት ቀበሌ አስተዳደር ጽ/ቤት በቁጥር አ/አ/ቀ/ሠ/10328/03 በቀን 26/8/2003 ዓ.ም በተጻፈ ደብዳቤ ተጠሪው የፍ/ቤቱን መጥሪያ ለመቀበል ፈቃደኛ አለመሆኑን በማረጋገጡ ክርክሩ በሌሎበት እንዲቀጥል ችሎቱ ትዕዛዝ ሰጥቷል።

በሥር ፍ/ቤት የተደረገው ክርክርና የአመልካች አቤቱታ ከዚህ በላይ ከፍ ተብሎ የተገለፀ ሲሆን እኛም ለመጋዘኑ ከቀረበው የግምት ገንዘብ በተጨማሪ ከመጋዘኑ የሚገኘው ገቢ ተቋርጧል በሚል የተቋረጠውን ገቢ አመልካች እንዲከፍል መወሰኑ በአግባቡ ነው? ወይስ አይደለም? የሚለውን ጭብጥ ይዘን እንደሚከተለው መርምረናል።

አመልካች ከሥር ፍ/ቤት ጀምሮ ተጠሪው የመጋዘኑ ባለቤት ስለመሆናቸው የሚያረጋግጥ ማስረጃ የላቸውም በማለት እንዲከፍል ከተወሰነበት የተቋረጠ ገቢ ጋር አያይዞ የሚከራከር ቢሆንም የሥር ከፍተኛው ፍ/ቤት በመንገድ ሥራ ምክንያት ንብረቶቻቸው ላይ ጉዳት ከደረሰባቸው ግለሰቦች መካከል አንዱ ተጠሪው ስለመሆናቸው የሶፊ ቀበሌ አስተዳደር ጽ/ቤት አረጋግጧል በማለት በውሳኔው ካሰፈረው ጋር ሲገናዘብ ተጠሪው የንብረቱ ባለቤት አይደለም በማለት የቀረበው ክርክር ተቀባይነት የለውም።

ወደተያዘው ጭብጥ ስንመለስ አመልካች የመጋዘኑን ግምት ዋጋ እንጂ ተጠሪው አጥተዋል የተባለውን የተቋረጠ ጥቅም መክፈል አይገባኝም በማለት ያቀረበውን የመከራከሪያ ሀሣብ ለህዝብ ጥቅም ሲባል የመራት ይዞታ የሚለቀቅበትና ለንብረት ካሣ የሚከፈልበትን ሁኔታ ለመወሰን ከወጣው አዋጅ ቁጥር 455/97 አንፃር መመርመር ተገቢነት የሚኖረው ነው። በአዋጅ አንቀጽ 2/1/ ለ “ ካሣ ” በተሰጠው ትርጉም መሠረት ካሣ ማለት የመሬት ይዞታውን እንዲለቅ ለሚወሰንበት ባለይዞታ

በመሬቱ ላይ ለሠፈረው ንብረት በዓይነት ወይም በገንዘብ ወይም በሁሉም የሚከፈል ክፍያ ሲሆን የመሬት ይዘታውንም የሚለቅ ባለይዘታም በመሬቱ ላይ ለሚገኘው ንብረት ወይም ማሻሻል ካሳ እንደሚከፈለው በአዋጅ አንቀጽ 7/1/ ተደንግጓል። በይዘታው ላይ ለሚገኘው ንብረት የሚከፈለውም ካሳ ንብረቱን ባለበት ሁኔታ ለመተካት የሚያስችል መሆን ይኖርበታል።

በዚህ በተያዘው ጉዳይ ተጠሪው በመንገድ ሥራ ምክንያት የፈረሰባቸው አንድ መጋዘን ሲሆን ይኸው የመጋዘን ዋጋም በግማች ኮሚቴ ብር 166,115 ተገምቶ ቀርቧል። ይህ የመጋዘኑ ግምትም በአዋጅ አንቀጽ 7/1/2/ በተደነገገው መሠረት የፈረሰውን መጋዘን ለመተካት በሚያስችል መልኩ የቀረበ ነው። ሆኖም ተጠሪው ምናልባት ይኸው የመጋዘኑ ግምት መጋዘኑን ለመተካት የሚያስችል አይደለም የሚሉ ከሆነ በአዋጅ አንቀጽ 16 በተደነገገው መሠረት ይግባኝ ማቅረብ ከሚችሉ በስተቀር መጋዘኑ ተገምቶ የግምቱን ገንዘብ እንዲወስዱ ከተወሰነላቸው በኋላ መጋዘኑ እንዲፈርስ ምልክት ከተደረገበት ጊዜ ጀምሮ የአጡትን ገቢ የሚጠይቁበት የህግ መሠረት የላቸውም። በሌላ አነጋገር የመጋዘኑ ግምት እንዲከፈል እስከጠየቁ ድረስ የግምቱን ገንዘብ ከሚወስዱ በስቀር ገቢ አጥቻለሁ በማለት የተቋረጠውን ገቢ ሊጠይቁ የሚችሉበት ሁኔታ የለም።

የሥር ፍ/ቤቶችም ቢሆኑ ለውሃኔአቸው መሠረት ባደረጉት አዋጅ ቁጥር 455/97 ሆነ አዋጁን ለማስፈፀም በወጣው ደንብ ቁጥር 135/99 የንብረቱ ካሳ ለባለንብረቱ ከሚከፈል ውጪ የተቋረጠ ገቢን ለባለንብረቱ እንዲከፈል በግልጽ ባልተደነገገበት ከተጠቀሱት ህጎች ዓላማ ውጪ ለተጠሪው የተቋረጠ ገቢ እንዲከፈል መፍቀዳቸው ወይም መወሰናቸው ተገቢነት የለውም።

በሌላ በኩል የሥር ፍ/ቤቶች ክርክሩን የመሩት በአግባቡ የፍ/ሥ/ሥ/ሀ/ ቁጥሮችን ሳይከተሉ መሆኑን የክርክሩ መዝገብ ያመለክታል። ይኸውም ተጠሪው አመልካች እንዲከፈል የጠየቁት የካሳ መጠን ብር 379,615 ሲሆን ከፍተኛው ፍ/ቤት ግን የመጀመሪያው ክስ ባልተሻሻለበት አመልካች ለተጠሪ ብር 418,115 እንዲከፈል ወስኗል። ይህም በፍ/ሥ/ሥ/ሀ/ቁ 182 /2/ የመጀመሪያ ደረጃ ፍ/ቤት ተከራካሪዎቹ ወገኖች በዝርዝር ባላቀረቡት ወይም በግልጽ ባላመለከቱት ጉዳይ ላይ ፍርድ ለመስጠት አይችልም በሚል የተደነገገውን የሚቃረን ነው።

ይግባኝ ሰሚው የክልሉ ጠቅላይ ፍ/ቤትም ቢሆን ተጠሪው ለሥር ከፍተኛ ፍ/ቤት የ17 ወሩ የተቋረጠ ገቢ እንዲከፈላቸው እንዲወሰን ጠይቀው እያሉና በሥር ከፍተኛ ፍ/ቤት ውሃኔ ቅር በመሰኘት መስቀለኛ ይግባኝ ባላቀረቡበት አመልካች ባስከፈተው የይግባኝ መዝገብ በሥር ፍ/ቤት ክርክር ያልተደረገውን የ7 ወራት የተቋረጠ ገቢን በመጨመር በድምሩ የ24 ወራት የተቋረጠ ገቢን አመልካች ለተጠሪ እንዲከፈል በሚል መወሰኑ በፍ/ሥ/ሥ/ሀ/ቁ 329/1/ በመጀመሪያ ደረጃ ፍ/ቤት ያልተነሣውን ክርክርና ያልቀረበውን አዲስ ነገር ይግባኝ ሰሚው ፍ/ቤት ለመቀበል አይችልም ተብሎ በግልጽ የተደነገገውን ያልተከተለ ነው። ለማጠቃለል የሥር ፍ/ቤቶች በመንገድ ሥራ ምክንያት እንዲፈርስ የተባለው የተጠሪ መጋዘን ተገምቶ ግምቱ ከቀረበ በኋላ ይኸው ገንዘብ ለተጠሪው እንዲከፈል መወሰን ሲገባቸው የመጋዘኑን የተቋረጠ ገቢ ጭምር አመልካች ለተጠሪ እንዲከፈል መወሰናቸው መሠረታዊ የሆነ የህግ ስህተት ያለበት ነው በመሆኑም የሚከተለውን ውሃኔ ሰጥተናል።

ው ሣ ኔ

1. የሥር የሐረሪ ሕዝብ ክልላዊ መንግስት ክፍተኛ ፍ/ቤት በመ/ቁ 06653 በቀን 17/10/2002 በዋለው ችሎት የሰጠው ውሣኔ እና የክልሉ ጠ/ፍ/ቤት ይግባኝ ሰሚ ችሎት በመ/ቁ 01670 በቀን 05/4/2003 ዓ.ም የሰጠው ውሣኔ በፍ/ሥ/ሥ/ህ/ቁ 348/1/ መሠረት ተሻሽሏል።
2. አመልካች ለተጠሪው የመጋዘኑን የተቋረጠ ገቢ እንዲከፍል የተወሰነው የውሣኔ ክፍል ተሽሯል። ስለሆነም የተቋረጠውን መጋዘን ገቢ አመልካች ለተጠሪ አይከፍልም ብለናል።
3. የዚህን ፍ/ቤት ወጪና ኪሣራ አመልካች የራሱን ይቻል ብለናል። ተጠሪው በዚህ ፍ/ቤት ቀርበው ያልተከራከሩ ስለሆነ የሚታዘዝላቸው ወጪና ኪሣራ የለም።
4. መዝገቡ የተዘጋ ስለሆነ ወደ መዝገብ ቤት ይመለስ።

የማይነበብ የአምስት ዳኞች ፊርማ አለበት

ሃ/ዲ